

φρουρίον, ἐξ ὧν προέκυπτεν ὅτι ὁ περὶ τὴν ὀχυρωμα-
τικὴν ἀμαθὴς ἐκείνος ἔμπορος, ἐγνώριζεν αὐτὴν κατὰ
βάθος. Ὁ ἀνακαλύψας τὰ ἐγγράφα ταῦτα ἐσπευσε
ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν βουλευτήν. Ἀλλ' ἐν τούτῳ
ὁ ἄλλος, μὴ εὐρὺν τὸν πλὸν του, καὶ ὑποπτεύσας μὴ
συνέβη τι ἀπευκταῖον ἱκανὸν νὰ ἐμβάλῃ εἰς κίνδυνον
καὶ αὐτὴν τὴν προσωπικὴν του ἐλευθερίαν, ἔδραμε πρὸς
τὸν λιμένα, ἐπέβη πλοιαρίου, καὶ πρὶν ἢ ὁ φίλος του
ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀπεμακρύνθη τοῦ φρου-
ρίου διευθυνόμενος πρὸς τὰ Γάζειρα. Ὅταν δὲ ἐ-
φθασεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἐπισκερθεὶς τὸν Πρόξε-
νον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, διηγήθη πρὸς αὐτὸν τὸ
αἴτιον τῆς αἰφνιδίας ἀναχωρήσεώς του ἐκ τοῦ ἀγ-
γλικοῦ φρουρίου, καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐγγράφων
καὶ τῶν σχεδίων του. Ἀδιάρροον ὁμῶς, προσέθηκε
δακτυλοδεικτῆρας τὸ μέτωπόν του, τὰ ἔχω ὅλα ἐδῶ
ἐντὸς αὐτοῦ· ὀνομάζομαι Βερναρδόττης. Ἀς ἐνθυμη-
θῇ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ὁ Ναπολέων, διαμένων ἐν τῇ
Ἀγίᾳ Ἐλένῃ, ἐδήλωσε τὸν σκοπὸν τὸν ὅποιον εἶχε
τοῦ νὰ ἐκπορθήσῃ τὰς Στήλας τοῦ Ἡρακλέους, καὶ
ποῖα μέσα ἐμελλε νὰ μεταχειρισθῇ, καὶ ὁπόσας δυ-
νάμεις, καὶ ὅτι δὲν ἀμφέβαλλε διόλου περὶ τῆς ἐπι-
τυχίας. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ πεποιθήσις του προήρ-
χeto ἐκ τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἐδωκεν ἐκεῖνος
ὅστις ἔφερε μετὰ ταῦτα τὸ στέμμα τῆς Σουηδίας.

Ἐκ τῆς Naval and Military Gazette.

ΜΙΑΦΟΡΑ.

ΑΝΤΙΔΟΤΟΝ ΑΠΤΑΙΤΟΝ κατὰ τῶν νόσων
τῶν δημοσίων ὑπηρετιῶν.

Ὅτε ὁ Κ. Κόρουϊν, ὀνομάσθη κατὰ πρῶτον ὑπο-
γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν
ὑπουργείου ἐν τῇ ἀρκτῳᾷ Ἀμερικῇ, παρετήρησεν ὅτι
ὅλοι οἱ ὑπηρετοῦντες παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τούτῳ, ἐ-
νόσουν, κατὰ μέσον ὅρον, τὸ ἥμισυ τοῦ ὠρισμένου
πρὸς ἐργασίαν χρόνου, καὶ ὅτι, εἰ καὶ νοσοῦντες το-
σούτῳ συνεχῶς, δὲν ἀπέθνησκον ὁμῶς πώποτε εὐδαί-
ς ἐξ αὐτῶν. Ἡ τελευταία αὐτῇ παρατήρησις ἐνέπνευ-
σε πρὸς αὐτὸν τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ αὐτοσχεδιασθῇ ἱα-
τρὸς, καὶ νὰ ἐκδίδῃ συνταγὰς πρὸς θεραπείαν τῶν
ἀσθενῶν.

Ἡ πρώτη του συνταγὴ διελάμβανεν ὅτι, ὅστις τῶν
δημοσίων ὑπηρετῶν δὲν ἔλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ
τινα ῥητὸν ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἐξ αἰτίας νόσου, νὰ
καθυποβάλλεται εἰς ἐλάττωσιν ἀνάλογον τοῦ μισθοῦ
του· ὅστις δὲ παρατείνῃ τὴν ἀπουσίαν του πλεον
τοῦ χρόνου τούτου, νὰ ἀναγκάζεται ἢ νὰ ἀποθνήσκῃ,
ἢ νὰ παραιτῇται τῆς θέσεώς του. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς
θεραπείας κατώρθωσε ἀμέσως τέρατα καὶ σημεῖα
διότι, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ὅλοι ἀνεξαίρετως ἰάθησαν,
καὶ δὲν ἤρθθησαν πλέον κανείς. Καὶ τὸ περιεργώτερον,
ὁ Κ. Κόρουϊν διεκήρυξεν, ὅτι ποτὲ ἄλλοτε δὲν ὑπῆρξαν

δημόσιοι ὑπηρεταὶ τόσῳ ὑγιεῖς καὶ τόσῳ ἐργοδιώκται
ὅσῳ οἱ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Τὴν ἀποτελεσματικωτάτην ταύτην συνταγὴν συνι-
στῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ἑλλάδος.

ΜΑΓΕΙΑ. Ἡ Εὐρώπη καὶ ἰδίως ἡ Γαλλία, κομπά-
ζουσιν ἀδιακόπως ἐπὶ σοφίᾳ καὶ προκοπῇ τῶν φώτων
καὶ τοῦ πολιτισμοῦ· καὶ ὁμῶς πολλὰ παλλάκις συμβαί-
νουσιν ἐν αὐταῖς, ἅτινα οὐδὲ πιστεύονται παρ' ἡμῖν, οἱ-
τινες καὶ ἀμαθέστεροι καὶ ἥττον πεπολιτισμένοι ἐκείνων
εἴμεθα. Ἰδοὺ τί ἀνέγνωμεν ἐν τισὶ τῶν τελευταίων
Γαλλικῶν ἐφημερίδων·

« Ἡ ἀστυνομία τῶν Παρισίων καταρίνεται εἰς
τὴν ἀνάκρισιν ὑποθέσεως ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται μέχρι
τίνος ἡ εὐπιστία καὶ ἡ γοητεία ἰσχύουσι καὶ κατὰ
τὸν λεγόμενον σοφὸν τοῦτον αἰῶνα. Γυνή τις, Σ . . .
τὸ ὄνομα, κατοικοῦσα εἰς τὴν ὁδὸν Ῥοσκοῦάρ, κατε-
γίνετο δημοσία, ὡς τοῦλάχιστον ἦτο γνωστὸν κατὰ
τὴν συνοικίαν ἐκείνην, εἰς ἱατρικὰ καὶ μαγνητικὰ ἔρ-
γα· ἀλλ' ἰδίως ἔλεγεν εἰς πολλοὺς ὅτι ἐκοινωνε μετὰ
τῶν καταχθονίων πνευμάτων, ὅτι ἐξώρχιζε τὰ δαι-
μόνια, ὅτι συνετέλει εἰς τὸ νὰ εὐδοκιμήσωσιν ἢ ν' ἀ-
ποτύχωσιν αἱ ἐπιχειρήσεις, καὶ τὰ τοιαῦτα.

« Ἀλλ' ἂς μὴ νομίσῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι τὸ πελα-
τικὸν τῆς μάγου ταύτης συνέκειτο ἐξ ἀνθρώπων ἐν-
δεῖων πνεύματος καὶ χρημάτων· ἐξ ἐναντίας, μεταξὺ
τῶν προσερχομένων ἦσαν καὶ ἔμποροι, καὶ ἰδιοκτῆται,
καὶ γυναῖκες ἐκ τάξεως ἐπιφανοῦς τῆς κοινωνίας. Δι'
ἐκαστον δὲ συμβούλιον ἐλάμβανε δρ. 5. καὶ λ. 58, καὶ
ἄλλας τόσας συμπληρωτικὰς διὰ φιάλιον περιέχον
θαυμάσιον ἱατρικόν, τὸ ὅποιον, ὑποβληθὲν εἰς χημικὴν
ἀνάλυσιν, ἀνεγνωρίσθη ὡς ἄπλοῦν ὕδωρ πιτύρου.

« Ἡ ἀστυνομία, ἐνεργήτασα κατ' οἶκον ἔρευναν,
κατέσχε, πλὴν τοῦ θαυμασίου ἱατρικοῦ, πλῆθος βι-
βλίων ἀλληγορικῶν, ὡς π. χ. Τὰ μυστήρια τῆς Λευ-
κῆς μαγείας, Τὸν κόκκινον δράκοντα, Τὸ κλειδίον
τῶν ὀνείρων, καὶ ἄλλα παρόμοια. Μετὰ ταῦτα δὲ
ἀνέκρινε καὶ τινὰς τῶν πελατῶν αὐτῆς.

« Θέλομεν ἀναφέρει μίαν μόνην ἐξ ὧν τῶν κα-
ταθέσεων, ἐπειδὴ αὐτὴ ἀρκεῖ νὰ πληροφορήσῃ τὸν ἀ-
ναγνώστην περὶ τοῦ εἶδους καὶ ὧν τῶν ἄλλων. Κύ-
ριός τις, Δ . . . καλούμενος, ἰδιοκτῆτης, μαθὼν τὴν
μυστηριώδη δύναμιν τῆς Σ . . . τὴν ἐσυμβουλευθῇ περὶ
τῆς πενθερᾶς του ἥτις, καθὰ εἶπεν αὐτός, κατεσπα-
ράσσετο ὑπὸ ὀπτασιῶν ὑπερφύων. Ἡ νόσος ἦτο σπου-
δαιοτάτη· ἡ Κυρία Σ . . . συνδιελέχθη μετὰ τοῦ συν-
ήθους πνεύματος· ἀλλ' αὐτὸ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶχεν
ἱκανὴν ἰσχύν διὰ νὰ καταβάλῃ τὸν πειράζοντα τὴν
πενθερὰν δαίμονα. Ἀνάγκη ἄρα νὰ προστρέξωσιν εἰς
ἄνωτέραν τινὰ δύναμιν· μόνῃ δὲ δυσκολία ἦτο ὅτι ἐ-
πρεπε νὰ δαπανηθῶσι πρὸς τοῦτο πλείοντα. Ἀλλ' ἐ-
πειδὴ ὁ Κύριος Δ . . . εἶπεν ὅτι ἦτο ἐτοιμος νὰ
ὑποβληθῇ καὶ εἰς νέας θυσίας, ἀπεφασίσθη νὰ ἐπανέλ-
θῃ τὴν ἐπιούσαν.

Τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ Κυρία Σ . . . παρουσίασεν
εἰς τὸν παλάτην τῆς ἀνθρωπίνου τινὰ φέροντα ἔνδυμα
ἀλλόκοτον, εἰποῦσα ὅτι ἦτο ὁ ἐπίσκοπος τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως. Ὁ Παναγιώτατος, ἐξετάσας μετὰ προσ-
οχῆς τὰ μυστικά του βιβλία, ἀνέγνω ἐξορκισμοὺς,

καὶ διέταξε διάφορα φάρμακα, ἐπὶ πληρωμῇ 222 δραχμῶν. Ἀλλ' αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη δοκιμὴ, ἐπειδὴ τὰ συμβούλια καὶ οἱ ἐξορκισμοὶ ἐπανελήφθησαν πολλάκις, καὶ ἐπὶ τέλους ἐδαπανήθησαν ἐννέα περίπου χιλιάδες δραχμῶν χάριν τῆς πενθερᾶς, ἥτις ὁμῶς ἔμεινεν ἀσθενής, εἰ καὶ δηλώσαντος τοῦ ἐπισκόπου ὅτι ἐλυτρώθη τῶν πειρασμῶν τοῦ σατανᾶ.

Ἦσως νομίζει ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ γοητεία αὐτὴ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Κυρίου Δ. . . Ἐξ ἐναντίας, λυπούμενος ὅτι ὠραιότατὴ τις οἰκία ἀνήκουσα εἰς αὐτὸν δὲν ἐνοικιάζετο παρεκάλει τὴν Κυρίαν Σ. . . ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὴν τῆς δυσμενείας τῆς τύχης. Ἡ κυρία δὲν ἐδίστατε νὰ εἰσακούσῃ τὴν αἴτησιν, καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιδείξεως ἐνέργησε διάφορα μαγικά τεχνάσματα· ἔλαβε δὲ δι' αὐτὰ 2,300 περίπου δραχμῶν, βεβαιώσασα ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ οἰκία δὲν ἤθελε πώποτε στερηθῇ ἐνοικιαστῶν. Ἡ προφητεία δὲν ἐπληρώθη, καὶ ὁμῶς ἡ ἀστυνομία κατέβαλε πολλοὺς ἀγῶνας ἕως οὗ καταπίσῃ τὸν Κύριον Δ. . . νὰ διηγηθῇ τὰ διατρέξαντα, τὰ ὁποῖα, ὡς φαίνεται, ἐξακολουθεῖ πιστεύων.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΛΟΓΙΣΤΗΣ. Ὑπάρχει σήμερον ἐν Λονδίῳ Γερμανὸς τις τοῦ ὁποίου ἡ λογιστικὴ ἰκανότης φαίνεται ὅτι ὑπερβαίνει καὶ τὴν τοῦ περιφήμου Γεωργίου Βιδδερ. Ἐσπέραν τινα κατὰ τινα συναναστροφὴν, ἐρωτηθεὶς ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος ἐκτακτὸς λογιστὴς ποῖον τὸ ἐξαγόμενον πέντε ἀριθμῶν πολλαπλασιαζομένων δι' ἄλλων πέντε, ἀπήντησεν ἐν ἀκαρεῖ δούς ἀκριβεστάτην λύσιν. Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ὑπῆρχεν ἐπὶ τινος τραπέζης κιβώτιον περιέχον σφαίρια· ἠρωτήθη δὲ ἂν ἐδύνατο νὰ εὕρῃ διὰ μιᾶς πότος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν· ἀφοῦ τὰ ἔχυσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης εἶπεν ἀμέσως ὅτι ἦσαν ἐξήκοντα καὶ ὀκτὼ καὶ τῶν ἡσάν τοσαῦτα. Μετὰ ταῦτα εὗρεν ἀμέσως τὸ ἐξαγόμενον δύο ἀριθμῶν ἐκ δώδεκα στοιχείων συγκειμένων, ἐπολλαπλασίασεν αὐτοὺς διὰ τοῦ 7 καὶ χωρὶς διόλου ν' ἀπατηθῇ εἶπε τὸ ὅλικόν τῶν ἀριθμῶν τούτων ἐξαγόμενον. Μετ' ὀλίγον ἠρωτήθη ποῖος ὁ κύβος τοῦ 457, ἀπεκρίθη δὲ διὰ μιᾶς 95,443,993. Δύναται ἐπίσης νὰ διαιρέσῃ ἓνα ἀριθμὸν δι' ἑνὸς ἄλλου συγκείμενον ἐκ δύο ἢ τριῶν στοιχείων καὶ νὰ γράψῃ ἀμέσως τὸ πηλίκον εἰς μίαν γραμμὴν χωρὶς τὴν ἐλαχίστην δυσκολίαν. Ἦθέλομεν δαπανῆσαι ἀπειρον χρόνον ἐὰν ἐξεθέτομεν ἀνὰ μίαν τὰς καταπληκτικὰς ἀποδείξεις τοῦ ἐξαισίου τούτου λογιστικοῦ πνεύματος· ἀπλῶς μόνον ἀναφέρομεν ὅτι, διὰ νὰ εὕρῃ ἀκριβῶς τὸ ἐξαγόμενον δύο ἀριθμῶν συγκειμένων ἐκ δώδεκα στοιχείων, ἐχρειάσθη μόνον ἐν λεπτὸν καὶ τρία τέταρτα.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΟΝΟΜΑΧΟΥΣ.

Φαρμακοπώλης τις ἐν τινι θεάτρῳ Ἀγγλικῷ, μὴ θέλησας νὰ παραχωρήσῃ εἰς τινα ἀξιωματικὸν τὴν θέσιν του, ἐπροσκαλέσθη εἰς μονομαχίαν. Καὶ ἐσπευσεν νὰ παρευρεθῇ ἀκριβῶς κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν ἐν τῷ τόπῳ τῆς μονομαχίας, ἐπρότεινε δὲ τρόπον νέον εἰς λύσιν τῆς διαφορᾶς. Ἐβουρεν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του κύτιον περιέχον καταπότια, καὶ λα-

βῶν δύο ἐξ αὐτῶν εἶπε πρὸς τὸν ἀντίπαλόν του — «Ὡς τίμιος ἄνθρωπος, κύριε, δὲν ἐπιθυμεῖς βεβαίως νὰ συνάψῃς μάχην ἀντὶς με ἐμέ. Ἴδού σε παρουσιάζω δύο καταπότια, τὸ μὲν ἐν συγκείμενον ἐκ τῶν πλέον θανατηφόρων δηλητηρίων, τὸ ἑὸν ἄλλο πάντῃ ἀδολαβές. Ἄς καταπῇ λοιπὸν ἀνὰ ἕν ἕκαστος ὑμῶν· σὺ ἐκλέγεις πρῶτος ὁποῖον θέλεις, ἐγὼ δὲ ὑπόσχομαι νὰ λάβω τὸ ἄλλο. Εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ διαφορὰ ἐλύθη διὰ μεγάλων καγχασμῶν.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ. Ἀντικείμενον ὠραιότατον καὶ ὁλως πρωτοφανὲς κατεσκευάσθη ἐν Λονδίῳ διὰ τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν. Ἐπιτηδεύτατός τις γλύπτης ἐχάραξεν ἐπὶ σμικροτάτου τεμαχίου χρυσοῦ, ἴσου μὲ κεφαλὴν συνήθους καρφίδος, τὴν κυριακὴν προσευχὴν (Πάτερ ἡμῶν). Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀναγινώσκειται διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν, ἐτέθη παρ' αὐτῷ λαμπρὸς διαπτήρ διὰ τοὺς περιέργους. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καὶ τοὶ τὸ σμικρότατον ὅλων τῶν ἐκτεθέντων, δὲν εἶναι βεβαίως τὸ ἥττον περιέργον. Ἄς ἐνθυμηθῶμεν ἐν τοσούτῳ ὅτι Μυρμηκίδης ὁ Μιλήσιος, ὅστις ἤμασε πρὸ δύο χιλιάδων καὶ τριακοσίων ἐτῶν, κατεσκεύαζε τέθριππα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐκαλύπτετο ὑπὸ μυίας, καὶ ἐπέγραψε δίστιχόν ἐλεγείον ἐπὶ σπασίμου.

ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΑΓΓΛΟΥ. Ἐν τῷ ΛΔ' φυλλαδίῳ τῆς Πανδώρας, ὁμιλοῦντες περὶ ἀλέκτορος, εἶπομεν ὀλίγα τινὰ ἐν παρόδῳ καὶ περὶ τῆς ἀκρας κλίσεως τῶν Βρετανῶν εἰς τὸ στοιχηματίζειν, ἡ περιδίδοσθαι, ὡς ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Ἀλλὰ τὸ πάθημά τινος ἐξ αὐτῶν στοιχηματίσαντος ἐσχάτως ἐν Παρισίοις, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλη λύσις τῶν στοιχημάτων, πλὴν τῆς συνήθους, πολλὰ περίεργος. Γευόμενος μίαν τῶν ἡμερῶν ἐν τινι ξενοδοχείῳ, ἔλαβε συνομιλίαν μετὰ τινων γειτόνων αὐτοῦ, οἵτινες, ὡς ἐκ τοῦ ἐνδύματος, ἐφαίνοντο κωπηλάται. Ἐπόμενον ἄρα ἦτο νὰ συνδιαλεχθῶσι περὶ γυμνασίων ναυτικῶν καὶ περὶ κολυμβήματος. Ὁ Ἀγγλὸς ἔλεγεν ὅτι ἦτο ἄλλος Δῆλιος κολυμβητής, καὶ δισχυρίζετο ὅτι ἔμενεν ἀκινδύνως πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς τὸν μυχὸν τῆς θαλάσσης. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κωπηλάται ἐδίσταζον, ἐκεῖνος μὲν ἐπρότεινε νὰ στοιχηματίσωσι δρ. 560, οὗτοι δὲ ἐδέχθησαν.

Μετέβησαν λοιπὸν πρὸς τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ ἐν Ἀσνιέρῃ σχολεῖον τῆς κολυμβητικῆς, καὶ ὁ Ἀγγλὸς ἀποδυθεὶς ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμόν. Μετὰ κατάδυσιν διαρκέσαν ἐξ λεπτὰ τῆς ὥρας, ἀνέβη νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος. Ἀλλ' ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἐκστασίς του ὅταν παρατηρήσας πανταχοῦ δὲν εἶδεν οὔτε τοὺς ἀντιπαλοὺς του, οὔτε τὸ χρυσοῦν καὶ ἀδαμαντοκόλλητον ὀρολόγιόν του, οὔτε τὸ πλῆρες βαλάντιόν του, οὔτε αὐτὰ τὰ ἐνδύματά του. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ κερδήσας τὸ στοιχηματίζοντα νὰ παρουσιασθῇ ὅπου εἶδε διὰ νὰ καταγγεῖλῃ τοὺς κλέπτας, φορῶν μόνον τὸ ἐνδύμα τὸ ὁποῖον ἐρυθρίωσι νὰ προφέρωσιν ἢ ν' ἀκούωσι προφερόμενον αἱ συμπολίτιδες του.